

[Hartel.]

Jeg vil da slutte med at sige, at denne Sag i højeste Grad berører Anklagemyndighedens Stilling, at der er begaaet alvorlige Fejl, som vi maa have undersøgt til Bunds, saaledes at Gentagelsestilfælde kan undgaas, og Ministeren maa jo selv være klar paa, at det er ikke for ham ligegyldigt, hvorledes der administreres helt igennem, og heller ikke ligegyldigt for Bedømmelsen af Ministeren inden for det Ministerium, han er sat til at forvalte og have den øverste Ledelse af.

Oluf Pedersen: En Tak til den højtærede Justitsminister for hans Svar, der glædede mig og ikke mindst glædede mig, da den Forespørgsel, der her er til Behandling, jo ikke er tænkt som et Angreb paa den højtærede Justitsminister, ja, end ikke er af politisk Art, hvilket forklarer, at den har samlet Opposition saadan, at ogsaa Retsforbundet optræder, selv om det er sammen med det Parti, Det konservative Folkeparti, der ellers er vor egentlige Modstander — det er jo klart, at det maa være det i Henhold til hele vor Stilling over for Monopoler og Særrettigheder. Vi er gaaet med til denne Forespørgsel, ikke mindst da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oprindelig var Medforespørger, og det har i og for sig ikke glædet mig at se, at dette ærede Medlem er blevet afløst af det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, navnlig efter det, der skete i Odense i Gaar, som maaske kunde give Anledning til Tvivl om Upartiskhed. . . .

Formanden: Den ærede Taler maa holde sig til Forespørgselen.

Oluf Pedersen: Forespørgselen betyder ikke Medynk med Hofjægermester Sehested, der ved Retten i Terndrup er blevet dømt til at betale 3 000 Kr., idet det blev fastslaaet, at han er faret med løs Tale. Nej, det drejer sig om et Overgreb mod de i Sagen medvirkende Domsmande, og det er alene deres Sag, dansk Retsplejes Sag, der varetages ved den Protest mod de Overgreb, der er begaaet af højtstaaende Retsmedlemmer over for Domsmandene. Det var meget ubehageligt, da Pressen meddelte, hvilken politisk Opfattelse Doms-

mændene i Terndrup havde, og det blev ikke mindre pinligt, da det blev oplyst, at det var selve Anklagemyndigheden, der havde været ude for gennem en politimæssig Afhøring at faa konstateret, hvilken politisk Opfattelse Domsmandene havde, selv om man maa indrømme, som det ogsaa er sagt herfra, at Politibetjent Høby er den, der maaske har baaret sig mest fornuftig ad i Sagen. Der har her fundet en Krænkelser Sted, baade af den Frihed, der er for hver Borger til at beholde sin politiske Overbevisning for sig selv, og af Domsmandene i Særdeleshed, da disse netop skal dømme uden Hensyntagen til deres personlige politiske Opfattelse. Derfor var det en fundamental Misforstaaelse, Statsadvokaten begik, naar han vilde have klaret, hvilken politisk Opfattelse de havde. I øvrigt ser det efter de Erklæringer, som den højtærede Justitsminister har oplæst, ud til, at Statsadvokaterne nu er klar over, at de har fejlet. Hvis ikke de var klar over det, vilde de sikkert i højere Grad og mere redeligt have vedstaaet deres Ansvar.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg glædede mig over Landsrettens Dom, fordi den stadfæstede Straffen, og jeg gør det ud fra dette, at der jo ikke har fundet nogen Udskydelse af Domsmand Sted. Selve dette, at Dommen til Trods for alt det, der havde været Strid om, blev en Stadfæstelse, var til Ære for dansk Ret.

Formanden: Det er heller ikke Dommen, der er til Forhandling her.

Oluf Pedersen: Hele Rigsdagen vil sikkert enes om at ville værne Friheden og Retten, den absolutte Upartiskhed. Domsmande skal ikke føle sig som Politiets eller Regeringens Tjenere, men alene som Rettens og Lovens Værnere. Derfor er Afhøringen forkastelig. Domsmandsgerningen bør ikke forbeholdes alene upolitiske Personer, heller ikke eventuelt Retsstatsmænd, men det bør være saadan, at man kan gaa til denne Gerning uden Hensyn til, hvilket politisk Sindelag man har, og dog dømme, som ret er.

Jeg skal slutte med at sige over for den stillede Dagsorden fra det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, at denne Dagsorden kan Retsforbundet tiltræde.